

KOSTELECKÝ ANDĚL

Věstník Římskokatolické farnosti sv. Andělů strážných
v Kostelci nad Černými lesy

Číslo 3.

XX.ročník

Vychází v březnu 2022

A SLOVO SE STALO TĚLEM...

Vtělení, to je Boží láska, která se stala viditelnou. Neudivuje, že lidstvo dosud neskončilo, ba ani nezačalo s měřením všech jejích rozměrů. Vtělení zůstává nejnestravitelnějším dogmatem, terčem všech herezí, křížem všeho duchovního, ačkoliv bylo dvacet století připravováno a dalších dvacet století je hlášáno. Je to proto, že nepřipouští ani únik do čistého duchovna ani útěk do čistého lidství, ale vyžaduje v jednotnosti každého náboženského života ustavičnou konfrontaci pravého člověka a pravého Boha.

Jestliže chcete znovu prožít původní šok, původní (a nutné) pohoršení tohoto použitého obratu, řekněte: „Bůh se stal ženou“ nebo ještě lépe: Bůh, to je můj soused.“

Jen Vtělení nám umožňuje milovat s vytrvalostí, která hledá v každé bytosti skrytého Boha, který čeká, až tam bude objeven, aby tam vyrostl.

Náboženství, které vyznává Vtělení, nemá v sobě nic klidného, naopak, je to neustálý neklid. Bůh je zde. „Měl jsem hlad, měl jsem žízeň, byl jsem utlačován.“ Všechny společenské výsady jsou protikřesťanské. Výsady třídy, peněz, rasy a barvy pleti, vzdělání a kultury. Všude jsou výsady a přehrady.

A Kristus není mezi privilegovanými.

(KRÉDO, promluvy Louise Evelynho)

Mariánská poutní místa

85. Kámen u Pacova – kostel Panny Marie Bolestné

Kámen u Pacova je asi 30 km od Tábora směrem na Pelhřimov. Zdejší raně barokní jednoduchý kostel s obdélnou lodí, čtvercovým závěrem a sakristií nechal vystavět Jan Kryštof Malovec v letech 1667-1671. Vysoké západní průčelí zdobí kamenný portál trojúhelníkovitým štítem, nad nímž jsou tři kamenné erby (stavebníka a jeho manželky Anny Barbory z Kokořova a Marie Veroniky Švihovské z Rýzmburka) a reliéf Panny Marie Bolestné s mečem. Mobiliář pochází ze stejné doby. Rod Malovců připomíná v interiéru barokní náhrobek stavebníka Jana Kryštofa Malovce (†1677) a kazatelna zdobená rodovým erbem.

Kaple sloužila též jako hrobka Malovců. Vchod do hrobky je umístěn uprostřed kaple a byl uzavřen náhrobkem Jana Kryštofa Malovce z roku 1677. Náhrobní kámen byl v roce 1913 vyzvednut a zazděn do zdi pod kruchtou. Dnes je vchod do hrobky uzavřen cementovými deskami.

Do roku 1982 byla kaple využívána k liturgickým účelům, poté byla opuštěna a nezadržitelně chátrala. V současné době je kaple v majetku Kraje Vysočina a pod správou Muzea Vysočiny Pelhřimov. Od roku 2019 probíhá

celková obnova kaple včetně restaurování původního raně barokního mobiliáře.

Kraj Vysočina kapli opětovně přičlení k hradu Kámen. Po opravě se bude kaple využívat jako součást prohlídkové trasy a zároveň k liturgickým a kulturním účelům.

Při cestě do hradu stojí sloup se sochou sv. Jana Nepomuckého, který byl postaven již v roce 1703.

Vybral R. Jozíf

Jan Želivský
***1380 ?, † 9.3.1422**

Jan Želivský, bývalý premonstrátský mnich, byl zřejmě strhující řečník a demagog. Při jeho kázáních byly prostory kostela Panny Marie Sněžné nabitě k prasknutí davem. Po jednom takovém kázání 30.července 1419 odtud pod jeho vedením dav (zajímavé je, že již do kostela někteří přišli s ukrytými zbraněmi – zřejmě byla akce dopředu naplánována) vyrazil ke kostelu sv. Štěpána, zde dav vyvrátil kostelní vrata. To však Želivskému nestačilo a dav nasměroval k vyšší metě – novoměstské radnici.

Zde pak došlo k první pražské defenestraci. Kde skončily vzletné řeči o božím odpuštění a spravedlnosti tváří v tvář rozlíceného davu? Nažhavená chudina, nehlédíc napravo ani nalevo, se na novoměstských pánech konšelech krutě pomstila a vyházela je bez slitování za hlasitého jáсотu přímo na naostřené hroty sudlic a kopí. Ostatní přítomné na radnici nechal Želivský bez slitování pozabíjet.

Krále Václava IV. z těchto událostí ranila mrtvice a o dva týdny později zemřel. A husitská revoluce propukla plnou silou. Jan Želivský bez uzardění přihlížel, jak je ničen nejen majetek, ale i drahocenné a nenahraditelné umělecké předměty. Naopak se svými stoupenci nastolil v Praze skutečný teror a rozpoutal inferno, v němž si nikdo nebyl jist, jestli se ve zdraví dočká následujícího rána. Došlo k takovým majetkovým přesunům, které v dějinách metropole neměly obdoby.

Diktatura husitského kazatele se den ode dne zostřovala a vztahy s umírněnou frakcí byly stále napjatější. Nejviditelnějším přehmatem radikálního kazatele bylo v roce 1421 vylákání, zatčení a následná poprava bez soudu příliš mírného kališníka pana Jana Sádla z Kostelce (někdejší královský lovcí a pokladník Václava IV., viz KA 10/2011). Nikdo nemohl pochopit, proč k této kruté a trestuhodné události došlo.

Když se pak Jan Želivský 9. března 1422 dostavil na staroměstskou radnici, byl zajat, odsouzen a ihned popraven. Dalo by se říci, kdo s čím zachází, tak také schází. Po jeho popravě vypukly takové nepokoje, jež Praha nepoznala ani na počátku revoluce v roce 1419. Teprve po dvou měsících se začala situace alespoň relativně uklidňovat.

R.Jozíf

Před dvaceti lety dne 22.března 2002 zemřel **Josef Bláha** (*29.října 1914), dlouholetý spolupracovník kardinála Františka Tomáška. Od roku 1968 zastával funkci vrátného v Arcibiskupském paláci v Praze na Hradčanech. Je nositelem papežského vyznamenání Pro Ecclesia et Pontifice.

POMNI ČLOVĚČE.....že jsi z Boží dlaně....

Pamatuj člověče, že Bůh ti dal svobodu, že Tě obdaroval svým Duchem a zemi svěřil do tvého spravování.

Bůh, jak víš, využije každého, kdo **HO** bere vážně. Nevadí, že je slabý, nevzdělaný, ustrašený, sebestředný nebo jinak nevhodný pro polepšování světa! Nebo rodiny nebo církve, farnosti....

Neříkej, že se nedokážeš změnit, že za to mohou geny, které ti přisoudily lenost a opatrnost.

Přečti si o seslání Ducha svatého. Osobní proměna apoštolů je do očí bijící, jako by to pak byli jiní lidé, cosi je změnilo zevnitř. Mohli oni, můžeš i ty. Duch svatý je stejný. Tvá neustálá modlitba tě má proměnit a ty se přece chceš proměňovat!

Křesťanství je nositelem pravdy, nikoli jejím majitelem. Věří, že pravda není něco, ale **NĚKDO** a že život člověka má růst, a že máme kráčet. Protože teprve když jdeme, zápasíme a usilujeme, tak tehdy nalézáme **CESTU**.

Křesťanství chce, abys s pokorou přijal svoji velikost, svou odpovědnost za stvoření. Abys byl vědomý svého vztahu k věčnosti. Tvými ústy bude hlášána radostná zpráva, a tvé ruce a srdce budou proměňovat druhé.

Neboj se, člověče, neopustím tě.... Třebaže jsi z prachu země.

Marie Večeřová (inspirováno Markem V.)

ROZHOVOR

16. ledna v naší farnosti přistoupilo k prvnímu sv. přijímání 7 dětí. Při této slavnosti doprovodila děti také jejich paní katechetka **Mgr. JINDRA JUNOVÁ**.

Dobrý den Jindro, co Ti běželo hlavou při této slavnostní mši svaté?

Připadala jsem si jako kvočna s kuřátky.

Co bys řekla, že je nejtěžší na výuce náboženství a jaké mají děti otázky?

Pro mne poznání, jak je dětská víra "křehká". Jednoznačně záleží na rodinném zázemí. O to více u mne roste pokora, že víra je Boží dar. Děti mají obohacující otázky. Konkrétně? Holčička - prvňáček se dívá upřeně na Kříž s Ježíšem a udiveně se ptá: "Jak je možné, že Ježíš je v Nebi a zároveň tu visí na kříži?"

Vraťme se ale ještě na začátek. Co Tě přimělo ke studiu na Teologické fakultě? A bylo Tvým cílem učit ve farnosti náboženství?

To vyplynulo jedno z druhého. Vnímám to jako Boží vedení. Jsem studijní typ, a tak pro mne studium na TF JU byla příležitost dozvědět se co nejvíce o Bohu. Vybrala jsem si obor Výuka náboženství a etiky a následně obor Teologie.

Setkala ses při studiu s něčím, co Tě překvapilo? Myslím třeba výklad některé události v evangeliu, kterou jsi měla před tím promyšlenou jinak?

Určitě, pro mne to bylo pět let objevování Božích zázraků. Milovala jsem to. Ale jak říkal náš učitel, aby se mu výuka nezvrtla v nekonečnou diskuzi: studium na fakultě není „spolčo“. Ale jeden verš, který je podle známé teoložky - nejtajemnější v celém Novém zákoně... mne zaujal nejvíce: 1.Petr 4, 4-6.

A poněkud osobnější otázka: Kde Ty sama čerpáš podněty k růstu své víry?

Jednoznačně od našeho Pána a Panny Marie. Obohacující je pro mne také týdenní duchovní obnova na Sv. Hostýně, kam každý rok jezdím.

Co bys popřála našemu kosteleckému farnímu společenství?

Učím děti, a tak si přeji, aby Pán požehnal více početným rodinám

Za rozhovor děkuje Marie Večeřová.

Jan RULÍK (* 20. 2. 1744 Žleby, † 6. 3. 1812 Praha) byl lidový buditel, spisovatel a publicista.

Svoji životní dráhu začínal jako hudební skladatel, zpěvák a varhaník v pražských kostelích. Za zásluhy o rozvoj chrámové hudby byl jmenován i pražským měšťanem.

Seznámil se s českými vlastenci, především s V. M. Krameriem, a brzy patřil ke skupině literátů, kteří prostřednictvím populární četby usilovali o vzdělání, zábavu i národní uvědomování českého lidu. Napsal či přeložil a upravil téměř půl stovky knih nejrůznějších literárních žánrů, určených lidovému čtenáři. Národní snahy své doby nejvýrazněji vyjádřil ve spise *Sláva a výbornost českého jazyka*, kterým v roce 1792 vystoupil na obranu českého jazyka, a v pětidílném *Kalendáři historickém* (1779-1810), jakémsi pokračování známého stejnojmenného díla Daniela Adama z Veleslavína. Po Krameriově smrti se za nezletilého syna Václava Rodomila Rulík na několik let spolu s F. J. Tomsou ujal redakce jeho populárních novin.

Vybral R. Jozíf

P.Bořivoj Bělík

Narodil se 25. dubna 1937 v obci Domažlice nedaleko moravského Přerova. Otec byl vedoucí hospodářství a maminka byla kuchařka. Měl dva bratry: Jaroslava a Marka. Základní školu navštěvoval v Domaželicích a protože se rodiče několikrát stěhovali, zakončil ji v Českém Brodě. Po základní škole (1953-1955) studoval jako učeň oboru frézař v Blanických strojírnách ve Vlašimi. Po vyučení nastoupil do Střední průmyslové školy strojní, obor stavebnictví v Táboře (1955–1959).

Během studií v Táboře se rozhodl ke kněžskému povolání. Vojenskou základní službu absolvoval v Českých Budějovicích jako parašutista. Poté v roce 1961 nastoupil jako strojní technik do závodu Rudý Letov v Praze Letňanech.

Po třech letech se v roce 1965 přihlásil na bohosloveckou fakultu v Litoměřicích, kterou dokončil v roce 1969. Vysvěcen byl 29. června téhož roku v Praze u sv. Víta pozdějším kardinálem Františkem Tomáškem. Primiční mši svatou celebroid v kostele sv. Václava na Proseku.

První kněžské působení bylo v Kladně, kde byl kaplanem. Poté působil až do roku 1994 v Trhovém Štěpánově a na mariánském poutním místě Hrádek u Vlašimi. Od roku 1994 do roku 2005 byl administrátorem exc. Římskokatolické farnosti Buštěhrad, Dřetovice a Kladno-Libušín a od roku 1997 do roku 2005 farářem Římskokatolické farnosti u kostela sv. Václava Kladno-Rozdělov. Mezi lety 1997 až 2008 byl členem kněžské rady a od roku 1997 do roku 2004 členem sboru poradců.

Od 1.9.2005 do 30.10.2009 byl výpomocným duchovním Římskokatolické farnosti Mukařov (v té době v případě potřeby zastupoval P. Martina Janatu v Kostelci a např. před velikonočními svátky v roce 2006 u nás vedl duchovní obnovu), od 1.12.2009 do 31.1.2011 výpomocným duchovním Římskokatolické farnosti Stará Boleslav-Brandýs nad Labem a kaplanem Charitního domova Stará Boleslav. Pan farář Bělík byl a zůstal skromným člověkem, laskavým, ochotným naslouchat, přátelským.

Zemřel 14. února 2012 v Charitním domě Stará Boleslav. Za dar jeho kněžského života bylo poděkováno při mši svaté 21. února 2012 ve farním a poutním kostele sv. Matouše v Hrádku u Vlašimi. Poté byly jeho tělesné ostatky uloženy na místním hřbitově.

R.Jozíf

P.S. Kázání P. Bělíka při mši sv.za národ 27.února 2010 naleznete na adrese: <http://www.youtube.com/watch?v=TsXonCxPLvI>

Z historického kalendáře

2.března 1947	zemřel Leopold Prečan, olomoucký arcibiskup v letech 1923 až 1947 (75 let)
3.března 1912	se narodil Bohumil Vít Tajovský, opat premonstrátského kláštera v Želivě, vězeň komunismu (110 let)
6.března 1912	zemřel Vilém Blažek, světící biskup olomoucký (110 let)
6.března 1912	se narodil Bořivoj Zeman, český filmový režisér a scénárista (110 let)
9.března 1857	zemřel sv. Dominik Savio, žák Dona Boska, patron katolické mládeže (165 let)
15.března 1972	zemřel Antonín Mandl, český katolický teolog (50 let)
27.března 1357	byl slavnostně otevřen hrad Karlštejn za účasti Karla IV. (665 let)
27.března 1757	zemřel Jan Václav Antonín Stamic, český hudební skladatel (265 let)
30.března 1912	zemřel Karel May, německý spisovatel dobrodružných a cestopisných románů (110 let)

Velká voda 3.3. 1367

Zatopeno bylo půl Starého Města, ledové kry poškodily provizorní dřevěný most a jeden oblouk rozestavěného Karlova mostu, po této katastrofě následovala morová epidemie.

2.března 1927	zemřel Jan Kašpar, průkopník české aviatiky. Proslavil se zejména svými průkopnickými dálkovými lety. (95 let)
----------------------	--

<i>Uzávěrka příštího čísla je 26. března 2022</i>

OKO EKUMÉNY

Jsou jediné opravdové myšlenky: myšlenky ztroskotanců.
Všechno ostatní je rétorika, pózy, fraška.

José Ortega y Gasset

POZVÁNKA

Místní skupina ČKA vás srdečně zve na přednášku
Prof. PhDr. Tomáše Petrčka Ph.D.

ROZDĚLENÁ SPOLEČNOST – ROZDĚLENÁ CÍRKEV

V pátek 25. března 2022 v 19 hod.
na faře v Kostelci nad Černými lesy

***Program bohoslužeb v našich farnostech
a další akce ve farnosti jsou ohlašovány při ohláškách
nebo je sledujte na farním webu,
který je na adrese:
www.farnostkostelec.cz***

Neprodejné. Jen pro vnitřní potřebu. Za obsah článku ručí jeho autor.